

ZPRÁVY A OHLASY

Měsíčník novoměstského sboru

*Září
2021*

Ročník XX.

Z jednání staršovstva

Staršovstvo vyposlechlo zprávu farářů o rozbíhajícím se životě sboru - náboženství v Křídlech (4 děti), v Novém Městě (18) a předkonfirmační přípravě (14). Biblické hodiny započnou v průběhu podzimu.

Staršovstvo rozhodlo o podání žádosti o prodloužení povolání pastorační pracovnice Martiny Dvořákové na další dva roky.

Schválilo povolání Daniela Ženatého na tři roky, od 1.1.2022 buď na 25% či na 50% úvazek (záleží na tom, zda br. Ženatý přijme úvazek také v kuřimské věznici).

Pro konvent volící dva laické členy seniorátního výboru navrhlo - Miroslava Zeleného, Vojtu Hroudu, Ilonu Mužátkovou a Petra Hladíka.

Přijalo na vědomí zprávu o podpisu nájemní smlouvy v bytě ve sborovém domě v Bystřici. A nabídku na opravu vchodových dveří do kostela a další kroky, které by vedly k uskutečnění opravy na jaře příštího roku.

Různé - diskuse o osvětlení kostela, které ruší přenos na internetu a o Zprávách a ohlasech.

Sborová neděle s Danielem Ženatým

12. září jsme společně prožili vydařenou sborovou neděli. Při bohoslužbách v Bystřici byla předána medaile vděčnosti dlouholeté presbyterce našeho sboru, místokurátorce a předsedkyni kazatelské stanice v Bystřici Ludmile Navrátilové. Naplněnému sálu bratr synodní senior připomněl, že medaile vděčnosti především symbolizuje naši vděčnost Pánu Bohu za lidi, které nám dal. Po předání medaile, pozorností a poděkování také představitelů novoměstského sboru sestra Navrátilová poděkovala a své děkování pojala šířeji (je s jejím laskavým

souhlasem přetištěno v těchto Zprávách a ohlasech). Po skončení služeb Božích se konalo v bystrickém sborovém domě posezení při kávě a čaji.

Po bohoslužbách v novoměstském kostele v presbyterně/Křenkově vyposlechlo možná 40 přítomných přednášku Daniela Ženatého „ČCE

pohledem končícího synodního seniora“. Bratr synodní senior se ohlédl za svým působením v čele naší církve, zmínil okolnosti, které má za důležité – nejvíc svobodu, kterou máme, můžeme prakticky všechno, je to na nás, nemůžeme si

ztěžovat na nepřízeň, nebo že bychom nemohli... V debatě zazněly otázky na nový zpěvník (kterého bylo zamluveno nad očekávání přes 21 tisíc kusů), na kovidovou dobu, na pohyb ve víře a v církvi (bratr Ženatý pozoruje jisté zvroucnění života víry).

Mezitím se v parku okolo kostela konal program pro děti (hry, žonglování). Po společném obědě se na divadlo Komediantů na káře o princí Nebojsovi dívaly se zájmem nejen děti. A na závěr neděle jsme se opět sešli v kostele, kde nás potěšil pěvecký sbor Naenia, pod vedením Jany Kabrdové, svým koncertem - zazněly při něm písně Petra Ebena, Ladislava Moravetze i bloky lidových písní...

Zmokli jsme až na závěr... Díky všem, kdo pekli, chystali, pomáhali!

Ondřej Ruml

Informace ze sboru

Výnosy sbírek vykonaných v uplynulém čase:

Sbírka na středisko Diakonie Rolnička vynesla částku 1.490,- Kč.

Sbírka na sociální a charitativní pomoc vynesla částku 7.465,- Kč.

Všem, kteří jste přispěli, děkujeme.

Shromáždění, která nás čekají

10.10.	17.00 – Varhanní koncert – Pavel Černý
12.10.	19.30 Kruh
17.10.	Rokytno - Drakiáda
18.10. Pozor změna! V pondělí	19.30 – Střední generace – téma „Historie a současnost Křesťanských společenství s ukázkami písní“. Mluvit bude Josef Kaňka, pastor Křesťanského společenství Žďár nad Sázavou.
26.10. Pozor změna! Vyjimečně 4. úterý	9.30 – Kavárnička pro seniory - Pěší pouť na Sněžku - obrazem i slovem provede Petr Hladík + aktuální informace o připravované stavbě domova se zvláštním režimem Pomněnka
3.11.	18.00 - staršovstvo
5.11.	19.30 – schůzka učitelů nedělní školy

Akce seniorátu

Horní Krupá:

1.10. od 16:00 Drakiáda, soutěž v pouštění draků o knižní ceny, výtvarný koutek, táborák

Jihlava:

12.10. v 19.00 Modlitba Taizé v kostele Povýšení sv. Kříže.

17.10. v 17.30 Něco pro uši, pro oči i pro duši. Téma: "Nahý jsem se na svět narodil. A vy?" (Jan Keřkovský), hraje Daniel Jun (klavír) a Ondřej Jiskra (trombón)

Velké Meziříčí:

2.10. 14h bazárek a koncert v rámci projektu Živoucí zahrada

6.10. 17h podvečer s Alexandrem Flekem: Kde se vzala Parabile?

17.10. dopoledne s hosty Pavlem Světlíkem a Janou Ledecovou (A Rocha) - bohoslužby + přednáška o ptactvu a divokých zahradách + sborový oběd

24.10. dopoledne s hostem Danielem Bartoněm - bohoslužby + přednáška: Náboženské symboly a náboženská svoboda - trable se šátky, turbany a křížky + sborový oběd

Třebíč:

1.-3. října výročí 100+1 let od založení sboru ČCE v Třebíči.

Pátek 1. 10. Pásmo o Janu Ámosi Komenském (od Václava Návrata)-
kostel ČCE v Třebíči od 18:00

Sobota 2. 10. Cesta ke kořenům – aneb připomenutí putování evangelíků
na bohoslužby

do Horních Vilémovic 12 km společné pěší cesty k tolerančnímu kostelu,
opékání špekáčků, vaječina. Povídání o historii tolerančního sboru

Neděle 3. 10. Slavnostní bohoslužby v 8:30 vede synodní senior br.
Daniel Ženatý, hudební doprovod zajistí celocírkevní kantor Ladislav
Moravetz, Společný oběd v centrální jídelně

Koncert proložený vzpomínkami pamětníků a dětskou hrou v kostele
začátek ve 14:30

Kdy přijde konec?

V rámci zářijového setkání střední generace jsme se setkali s Davidem Kogutem, kazatelem Církve adventistické sedmého dne z Třebíče, který přítomným povídal o historii Adventismu, jeho přítomnosti i přínosu. Spolu s manželkou vedl a doprovodil zpěv několika písní charakteristických pro svou církev. Sebekriticky a s nadhledem prohlásil, že adventismus začal v podstatě omylem – tedy když baptistický kazatel William Miller dospěl na základě biblických proroctví k výpočtu druhého příchodu Páně na rok 1844 a ani v jeden termín (ze dvou) příchod Páně na zem nenastal. Přesto došlo ke vzniku nové církve, ač sám jeho zakladatel se po druhém zklamání stáhl do ústraní a rozhodl se, že s výpočty konce světa končí a svého Pána očekává každý nový den. Adventismus se přesto dál šířil a drží důraz také na Starý zákon, otevřenost vůči nejen jeho proroctvím a také žije neustále s výhledem ke konci. Je také velmi misijně a sociálně aktivní, což se třeba projevuje tím, že nejvíce jeho členů žije v Africe či díky i u nás působící charitativní organizací ADRA.

V té souvislosti mě napadlo, jak mnohé přelomové doby a hnutí jsou spojené právě s očekáváním brzkého konce či alespoň zlomu časů. Husitství zpočátku očekávalo příchod Páně, lidé odcházeli na hory, aby opustili dřívější způsob života a byli připraveni na konec. Ten sice nepřišel, ale nahromaděná energie do značné míry stála za prosazením se husitství. A ostatně i první křesťané dost zřetelně očekávali, že se jejich Pán Ježíš vrátí brzy, dost pravděpodobně už za jejich života (a s tím, že

první křesťané umírají, aniž by se dočkali, se vyrovnává třeba Pavlův první list do Tesaloniky). Nechci strašit, ale je možné, že jsme se nějakému zlomu přiblížili i my. Máme i my v očekávání příchodu Páně dobrou naději?

Ondřej Ruml

Rok 1997 v novoměstském sboru

(dle zápisků D.Ženatého přepsal a upravil O.Ruml)

Osoby

Josefa Padalíková, nejstarší členka sboru, zemřela 4 dny před svými 100. narozeninami, dne 9. února.

Vikář Samuel Široký se rozhodl kandidovat na místo druhého faráře sboru. Později, v listopadu 1999, se rozhodl, že kandidovat z vážných důvodů nebude.

Synodem jsem byl zvolen do synodní rady do funkce 1. náměstka synodního seniora. Na šest let.

Život sboru

Začaly se konat občasné schůzky varhanic a varhaníků.

Sborové shromáždění rozhodlo provést opravu fasády kostela letos, aby byla včas hotova k 100. výročí postavení kostela o rok později.

Vítání účastníků bohoslužeb presbytery mělo svou premiéru 13. července.

Prímý přenos bohoslužeb v Českém rozhlase byl 17. srpna.

Od září učily děti z Nedělní školy své písně nedělní bohoslužebné shromáždění. Časem ustalo.

První představení loutkového divadle, které věnoval bratr Jindřich Houdek, se konalo poslední neděli v listopadu. Sledovalo ho na 60 nadšených dětí.

Sborovým dopisem i v ohláškách byli vyzváni členové sboru k placení saláru pravidelným měsíčním příkazem. Výzvy uposlechlo 23 sester a bratří, později se počet zvýšil na 30, nejmenší měsíční částka byla 30 Kč, nejvyšší měsíční částka byla 900 Kč. Těchto třicet lidí vybralo ročně jednu třetinu saláru. Tak i v příštích letech.

Opravy

Na provedení fasády kostela byla vybrána firma HCS z Nového Města. Oprava fasády kostela proběhla od srpna do října, nátěr byl proveden barvou Keim a fasáda stála 842.000 Kč.

V květnu začaly práce na odvodňovacím kanále kolem kostela. Bylo rozhodnuto připojit faru na městský teplovod. Mládež vyčistila půdu a opravila střechu sborového domu v Bystřici, vedl Samuel Široký.

Sbírky a finance

Kruh žen poslal na Fond ohrožených dětí 3.200 Kč. Byl to výtěžek z bazaru.

Z Betzingen jsme obdrželi dar 20.000 Kč. Od GAW jsme dostali dar na opravu fasády 200.000 Kč.

Tisk Bible pro Gruzii – 3.000 Kč

Od betzingenských jsme obdrželi 37.500 Kč

Salár byl 222.000 Kč

Cizina

Počátkem července bylo 21 členů sboru na rekreaci v Nösslachu v Tyrolsku. Spolu s námi se pobytu účastnili členové trutnovského sboru. Pěvecký sbor z Düsseldorfu byl u nás hostem dva dny v květnu. Ubytování v rodinách sboru. Spřátelené sbory v Reutlingen-Betzingen, Innsbrucku a Hohendorfu poslaly své dary na pomoc postiženým povodněmi. Prvý víkend v říjnu bylo v Reutlingen-Betzingen na návštěvě 10 členů našeho sboru.

Na pomoc postiženým povodněmi byl poslán výtěžek bazaru – 21.536 Kč.

Jiné

Konal se první tábor Bratra Kálefa, ve Svatoslavi. Jeli jsme v červnu dvěma autobusy na zájezd do Heršpic a Lednice. Staršovstvem neprošel o jeden hlas návrh na zazdění bočních dveří z presbyterny pod kaštan.

Pod vedením Milušky Gregorové bylo rekonstruováno loutkové dovadlo od bratra Jindřicha Houdka z Divišova.

Do Nového Města se přistěhoval Čech z Ukrajiny, pan Michail Sevruk s rodinou. Učil dechové nástroje v hudební škole. Snažili jsme se vytvořit Sevrukům zázemí v novém prostředí.

Od prosince byli zváni členové sboru i hosté na sobotní kavárničku do presbyterny, kterou připravovali Vojtěch Zikmund st. a Eva Kubíková. V dubnu dalšího roku se konala poslední.

Úryvek z knihy Richarda Rohra

(1943, františkánského kazatele a spisovatele) *Univerzální Kristus – Jak může zapomenutá skutečnost změnit všechno, co vidíme, v co doufáme, v co věříme* (Brno, 2020), str. 201-202

„Podle Pavla je ... jenom jeden legitimní trůn, který činí všechna menší království relativními, nakonec určenými k porážce. „Ježíš je Pán“ je pravděpodobně naše první prosté krédo a radostné zvolání (1 Kor 12,3) anulující vůdčí princip Římského impéria „César je Pán“. V tom spočívá Pavlův velký a pevný akt víry. ... Pavel nabídl velmi důležitou a zcela novou myšlenku, že Evangelium nepojednává o dodržování nějakých požadavků kladených na člověka zvenčí – jimž Pavel říká „zákon“ - ale že těžiště autority se přesunulo *do nitra* člověka. Právě proto do zákona tak ostře – a překvapivě – tepe jak v Listu Římanům, tak v Listu Galatským. Tím pravým a „novým“ zákonem je skutečné účastenství na *Někom uvnitř nás*: na lásce Boží, která „je vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého“ (Římanům 5,5 a jinde v Listě). Tato Vnitřní autorita, tento osobní mravní kompas, nás podle Pavla povede lépe než nějaký tlak zvenčí či zákon a nabízí se každému. ...

Mnoho lidí však dnes nachází tento druh solidarity v podpůrných skupinách, modlitebních skupinách, studijních skupinách, think-tancích, v projektech výstavby domů pro chudé, v terapeutických kruzích nebo misijních organizacích. Možná tedy, aniž si to plně uvědomujeme, v dnešní době často postupujeme tím správným směrem. Vytváříme mnoho paracírkevních organizací a z některých nových studií vyplývá, že když se podíváme na statistiky, zjistíme, že křesťané křesťanství ve skutečnosti neopouštějí, ale nově se spojují se skupinami, které žijí křesťanskými hodnotami a uplatňují je ve světě – místo toho, aby se prostě jen scházeli o nedělích za účelem vyslechnutí čtení a kázání, odříkání kréda a zpěvu písní. V tomto smyslu by mohlo skutečně křesťanského chování přibývat vlastně víc, než myslíme.

Pamatujte, na značkovém jméně nezáleží. Záleží na tom, aby bylo Boží srdce dostupné a mohlo aktivně působit zde na zemi.

V průběhu října uplyne 240 let od vydání Tolerančního patentu – tu je jeho zkrácené znění (podle knihy F.Bednáře, Toleranční patent – jeho vznik a význam):

Josef II. Veškerým c. k. zemským úřadům.

»Milí věrní! Jsouce přesvědčeni jednak o škodlivosti všeho nátlaku na svědomí a jednak o velikém užitku, kterýž pro náboženství a stát pochází z pravé křesťanské tolerance, viděli Jsme se pohnuti,

vyznavačům augsburského a helvetského náboženství, pak nesjednoceným Řekům povoliti všude soukromé vykonávání jejich náboženství bez ohledu na to, zdali kdy stávalo nebo kdy zavedeno bylo čili nic. Katolickému náboženství samojedinému má zůstatí přednost veřejného náboženského vykonávání, obojímu protestantskému náboženství však, jakož již stávajícímu nesjednocenému řeckému má na všech místech, kde se to podle níže uvedeného počtu lidí a podle možnosti obyvatelů učiniti dá, a kde nekatolíci práva veřejného vykonávání náboženství nepožívají,) soukromé vykonávání dovoleno býti. Zejména pak svolujeme k tomu: Předně: aby nekatolíci poddaní, kde žije 100 rodin, byť i v místě modlitebny anebo duchovního správce nebydlely, nýbrž část jich byla vzdálena několik hodin, směli sobě vystavěti vlastní modlitebnu a mimo to školu; vzdálenější pak do nejbližší, však v c. k. dědičných zemích se nacházející modlitebny, kolikrátkoli by chtěli, se vypraviti mohou, též jejich duchovní z dědičných zemí svých domácích víry navštěvovati a jim i nemocným potřebným vyučováním, duchovním a tělesným potěšením přisluhovati, však nikdy, pod uvarováním nejtěžší odpovědnosti, nemají překážeti, aby tím aneb oním nemocným dožádaný katolický duchovní povolán nebyl. Co se týče modlitebny, nařizujeme výslovně, aby, kde toho ještě není, taková modlitebna neměla žádného zvonění, žádných zvonů, věží, ani veřejného vchodu z ulice, jenž by chrám představoval, jinak však mohou ji, z jakékoli hmoty chtějí, vystavěti, též posluhování jejich svátostmi a vykonávání služeb Božích jak v místě samém tak přenášením jich k nemocným v přináležejících filiálkách, potom veřejné pohřby s průvodem jejich duchovního mají býti úplně dovoleny. Za druhé: zůstává se jim na vůli, aby ustanovovali své vlastní učitele, kteříž od sborů vydržování býti mají, na kteréž však naše tamnější školní ředitelství má dohlížeti, co se vyučovacího způsobu a pořádku týče. Podobně povolujeme: Za třetí: nekatolickým obyvatelům nějakého místa, jestliže své duchovní správce sami vydržují, volbu jich, kdyby to však vrchností na se vzíti chtěly, musely by ovšem požívati práva praesentačního; potvrzení vyhrazujeme si však tím způsobem, že, kde se protestantské konsistoře nacházejí, toto potvrzení jimi, a kde jich není, buďto protestantskými konsistořemi trvajících již na Těšínsku anebo v Uhrách uděleno býti má, pokud by toho okolnosti nevyhledávaly, aby v zemích byly zřízeny vlastní konsistoře. *) Tuto dodatečnou větu vsunula státní rada vzhledem k církevním poměrům ve Slezsku. Za čtvrté: školní poplatky zůstanou, jako ve Slezsku, vyhrazeny řádnému faráři

(paroco ordinario). Za páté: Soudnictví ve věcech náboženství, nekatolíků se týkajících, milostivě ukládáme našemu politickému zemskému úřadu s příbráním jednoho anebo druhého z jejich duchovních a bohoslovců, kterýž má podle jejich náboženských zásad věc posouditi a rozhodnouti, proti čemuž však se zůstává odvolání k našemu politickému dvorskému místu. Za šesté: Od dávání dosud obvyklých reversů při sňatcích se strany nekatolíků v příčině vychování jejich dětí v římskokatolickém náboženství má se od nynějška úplně upustiti, poněvadž při katolickém otci všechny dítky, jak mužského tak ženského rodu mají býti vychovány beze všeho dotazování v katolickém náboženství, což se za přednost panujícího náboženství pokládá, kdežto naproti tomu při protestantském otci a katolické matce dítky pohlaví následovati mají. Za sedmé: Nekatolíci by mohli příště dispensací býti připuštěni ke koupi domů a statků, k právu měšťanskému a mistrovskému, k akademickým hodnostem a civilním službám, a nemají býti přidržováni k žádnému jinému způsobu přísahání než k tomu. jenž se s jejich náboženskými zásadami srovnává, ani k obcování průvodům anebo služebnostem panujícího náboženství, leč by sami chtěli. Také se má bez ohledu na rozdíl náboženství při všech volbách a všelikém propůjčování služeb, jak se u Našeho vojska denně beze vši závady a s velikým prospěchem děje, zevrubný zřetel vzíti jedině na poctivost a způsobilost uchazečů, pak na jejich křesťanské a mravní obcování. ... Toto Naše nejvyšší rozhodnutí oznámíte krajským úřadům, městským radám a panstvím zvláště tištěnými oběžníky, kterých větší počet než obyčejně jindy vydán býti má, tamním nakladatelským knihtiskařům pak dáte povolení, aby každému, kdo jich žádá, takové tištěné oběžníky vydati směli a tak dostatečné rozšíření i v jiných zemích umožnili.« Ve Vídni dne 13. října 1781.

Předání medaile vděčnosti 12.9.2021 v Bystřici nad Pernštejnem

Při bohoslužbách 12.9. jsem převzala z rukou synodního seniora Daniela Ženatého medaili vděčnosti, na níž je napsáno: *“Každý ať slouží druhým tím darem milosti, který přijal.” 1.Petr.4,10*

O medaili, která mně byla svěřena, bych se ráda podělila se všemi v naší kazatalské stanici. Ostatně to vyjadřují i slova s. Hany Pfannové, která na nás v Bystřici vzpomíná:

„ Ludmila patřila k výrazným osobnostem bystrické kazatelské stanice. Vlastně tam byli výrazní všichni muži a všechny ženy. Nebylo nás tam tehdy mnoho, když jsem tam působila jako farářka (1998-2005), a každý a každá měli své nezaměnitelné místo a roli. Ludmila měla na starosti mnoho praktických záležitostí, to byla veliká pomoc pro všechny. Myslela na lidi, kteří nemohli přicházet na bohoslužby. Navštěvovala je. Bystřické ženy roznášely sborové dopisy osobně, takže několikrát do roka byla Ludmila v kontaktu i s lidmi, kteří o sbor už velký zájem neprojevovali. Kolikrát jsme s Ludmilou a dalšími sestrami z Bystřice (Olgou Mišagovou a Martou Svobodovou) jely na schůze staršovstva do Nového Města a pak v noci zpátky. Byly to hezké cesty a čas i na osobní povídání. Ludmila byla energická, neměla myslím ráda dlouhé rokování o problémech, které se daly řešit jednoduše. A byla citlivá, když šlo o něčí trápení. Na biblických hodinách v Bystřici nad Pernštejnem jsme byly obvykle samé ženy – pět nebo šest, Ludmila bývala mezi námi. Vydržely jsme tam společně sedět třeba dvě a půl hodiny. Rozhovory nad biblickým textem měly někdy až léčivý účinek. Otvíraly se ve vši vážnosti i těžké věci, všechna témata života.

Děkuji Ludmile za všechnu její práci a podporu. A přeji jí, aby měla dobré a milé lidi kolem sebe a nad sebou Boží blízkost. “

Za medaili i za projevenou vděčnost bych chtěla poděkovat všem, kteří přicházejí v neděli v 7.50 na bohoslužby, protože bez Vás by moje práce neměla smysl. A tak odkrajuji kousek všem, kteří se jakkoliv podílí na chodu kazatelské stanice a celého sboru.

Na tomto místě bych chtěla vzpomenout a poděkovat, těm kdo stáli u zrodu sborového domu a už tu s námi nemohou být-br, f.Batelka, manželé Kořistovi, br.Teplý, br.Prosecký, s.Ťupová, br.Maršálek, br.Kadlec-bez jehož finanční podpory by se mnohé neuskutečnilo, s.Marta Svobodová a mnoho dalších.

Kus vděčnosti chci věnovat za dlouholetou starost i s. Martě Maršákové, které nemoc brání v účasti na bohoslužbách a také bych chtěla poděkovat za obětavou péči o KS v Blažkové br.Andrejsovi, který nyní prožívá tíživé období.

Za svoje 23leté působení ve staršovstvu jsem se potkala a měla možnost jako místokurátorka spolupracovat s 8 faráři a farářkami- Daniel Ženatý, HanaPfannová, Zdeněk Šorm, Markéta Slámová, Vojtěch Hrouda, Ida Tenglerová, Debora a Ondřej Rumlovi- tak i jim patří velký dík za podporu, pomoc a slova povzbuzení.

Jistě mně dáte za pravdu, že jsme měli a máme veliké štěstí na výborné kazatele a duchovní správce našeho sboru.

Pro naši KS byl velkým přínosem pobyt s. f. Markéty Slámové v Bystřici, která svoji přítomností a aktivitami ve sboru i ve městě velmi napomohla ke zviditelnění naší církve. Byla tady pro nás vždy oporou slovem i činem a to i během svých mateřských povinností. Totéž platí i o jejím manželovi Dušanovi, který byl dobrým hospodářem ve sbor.domě a pomohl řešit různé technické problémy. Takže posílám i jim kousek z té vděčnosti.

S pobytem v Bystřici také souvisí i roční vikariát s. f. Drahomíry Havlíčkové Duškové, který byl pro nás oživením a obohacením pro sbor. Také s díky vzpomínáme na biblické hodiny s br.f.Kabíčkem.

Když bych měla zmínit i něco osobního, tak snad tolik. S novoměstským sborem mě spojuje i to, že br. Vašíř byl bratr mé babičky, kterou jsem nepoznala, jelikož zemřela velmi mladá. Jinak jsem vyrůstala ve sboru v Prosetíně a tak bych připomněla jméno mého křtícího faráře Jana Pokorného, který Prosetín a okolí navštěvoval do pozdního věku. V 70.letech nás prosetínské mládežníky formoval br.f. Jan Šimsa a jeho přátelé např.prof. Komárková, Ladislav Hejdánek a mnoho dalších.

Přínosem byly pro mě i tzv.školky mládeže a sjezdy spojené se jménem Káji Trusiny.

Stejně tak ráda vzpomínám na schůzky porad.odboru pro mládež brněn.seniorátu s br.f.Vlad. Kalusem a Evou Pilátovou. Ve výčtu jmen nebudu pokračovat, za všechna setkání jsem vděčná i za slova naděje za povzbuzení ve víře a v životě.

Na závěr bych chtěla z medaile odkrojit velký kus díky svému manželovi, který mně pomáhá řešit drobné údržbářské práce ve sbor.domě, vzorně se stará o zahradu, takže je mně velkou oporou při aktivitách ve sboru i v KS. Velké díky i celé mé rodině.

Přeji naší KS, aby i v tom malém společenství přetrvala, abychom se na sebe těšili a slovo Boží nám bylo posilou v životě. Z toho se radujeme a děkujeme Pánu Bohu.

Pane děkujeme za minulé dny, za všechno, co jsme prožili, za přátelství, za setkávání s lidmi, za nová poznání.

Děkujeme ti za všechno, čím jsme mohli někomu prospět. Děkujeme, že jsme mohli dnes přijít.

Prosíme, uč nás vážit si obyčejných věcí, všedních dnů a času, který dostáváme.

Uč nás děkovat za maličkosti, být vděčnými za lidi kolem nás.

Prosíme o sílu pro dnešek, o vnímavost pro dny budoucí.

Prosíme také za náš sbor i za celou církev.

L.Navrátilová

**DRAKIÁDA NA
ROKYTNĚ 2021**

NEDĚLE 17. ŘÍJNA 2021 14.30

S sebou draka a vhodné oblečení
(něco k opečení, něco k tomu a pití bude zajištěné)
předpokládáný konec 17.00
Sraz za hospodou.

©Zprávy a ohlasy

Měsíčník novoměstského sboru ČCE

Pro vnitřní potřebu vydává:

Farní sbor Českobratrské církve evangelické

Křenkova 151

592 31 Nové Město na Moravě

tel. 566 616 244, IČ 43378854

e-mail: nove-mesto-na-morave@evangnet.cz

Číslo sborového účtu: 5500213339/0800

K tisku připravil Slávek Žilka – e-mail: slavek.zilka@atlas.cz